

overfor Lejerne, og jeg kan forsikre de ærede Medlemmer om, at det ikke, selv om de maatte være i Besiddelse af nok saa stor Overtalelsesevne, vil være dem muligt at faa Lejerne til at indse, at det er et berettiget Standpunkt. Det vil og maa blive opfattet som og er efter min Mening et ekstra Tillæg til Huslejen, som Lejerne maa betale, og som Ejerne indkasserer. Det er, som jeg sagde, i nogen Grad at regne med imaginære Størrelser, i alt Fald med saa smaa Størrelser, at man har Vanskelighed ved at faa fat paa dem, naar Ordføreren for det konservative Parti saa saa langt ud i Fremtiden som til det Tidspunkt, hvor en Ejendom skulde rives ned. En Bygning kan staa i 100 Aar, siger nogle, i meget længere Tid, siger andre, jeg er ikke saa bygningskyndig, at jeg tør afgøre noget i saa Henseende, men gaar vi ud og ser paa Ejendommene her omkring paa Gaderne, vil man sikkert finde mange, som har staaet i adskillige Hundrede Aar. At der i en fjern Generation af Husejere i et fjerntliggende Sekel kunde tænkes at blive et lille Tab, tror jeg ikke, vi behøver at tage saa højtideligt. Hvis vi ved Lovgivningen kan tage de berettigede Hensyn, som melder sig for Dagen og Vejen, for os selv og den Slægt, som lever med os, og maaske den, som kommer efter os, skal vi være glade ved, at det er lykkedes os at øve en vis relativ Retfærdighed i disse Tider, saa behøver vi ikke at beskæftige os med denne abstrakte Retfærdighed og ængstes for, at der i en meget fjern Fremtid mulig kunde opstaa et eller andet Forhold, fremkaldt af det, vi nu foretager os. Det vilde være ugørligt saaledes at forudse alle mulige Resultater af vore Beslutninger saa langt ud i Fremtiden, og jeg tror ogsaa, at vi med Sindsro kan undlade det. Jeg vil meget anbefale, at man ikke kommer videre ind paa den Tanke at indsætte en Bestemmelse i Lovforslaget om, at Lejerne skal betale. Det vil komme til at hvile paa Lejerne som en Byrde, det vil virke for Husejerne som en ekstra Gave, og det vil ikke være muligt at faa dem, som skal betale, til at begribe, hvorfor de skal betale, og naar man ikke kan det, er det ikke klogt at gennemtrumfe en saadan Betaling.

Jeg vil ogsaa nok antage, at der muligvis kunde tænkes en eller anden Vanskelighed ved Ejendommens Salg, men der er saa mange andre Faktorer, som gør sig gældende ved Ejendomssalg med Hensyn til Priser og Betingelser, at jeg vil antage, at den lille Vanskelighed, der kan

fremkomme ved, at Ind- og Udflytningstiden sættes paa det ene eller det andet Tidspunkt, vil, naar de ligger noget nær ved hinanden, faa en relativ lille Betydning for Salgsbetingelserne. Jeg skal i saa Henseende gøre opmærksom paa een Ting, som maaske ikke har været fremme i samme Anledning. Det er det, at Flyttedagen slet ikke har været fastliggende tidligere. Den har, saa vidt jeg ved, kunnet skubbe sig 4 Uger, snart har den ligget længere fremme, snart længere tilbage i April; og det har der ogsaa maattet tages Hensyn til ved Salg. Med andre Ord: man har maattet tage Flyttedagen, som den laa i hvert givet Aar, snart kortere, snart længere frem i Tiden, saa den Forskydning, der maa foregaa, hvis denne Lov vedtages, er ikke saa stor som den, der muligvis kan foregaa, uden at Loven vedtages, idet Flyttedagen altsaa, saa vidt jeg ved, kan forskydes i 4 Uger, fordi den fastsættes til en bestemt Dag efter Paasken. Jeg tror derfor, at jeg har Lov til at sige, at man i høj Grad maa regne med Værdier, som er saa smaa, at det er vanskeligt at faa de Tab, der er Tale om at lide, til at antage reelle Former for den største Del af Befolkningen. Jeg gør endelig, som sagt, opmærksom paa, at den bevægelige Flyttedag, vi allerede har, paa den Maade allerede maatte have gjort alle mulige Salg uhyre vanskelige og Husejerne meget ulykkelige, for der er jo i Virkeligheden forskellige Tidsrum mellem de forskellige Flyttedage. Det har man ganske roligt fundet sig i, og saa skulde man ikke nu kunne finde sig i en Forskydning paa 2—3 Uger, medens man tidligere har fundet sig i en Forskydning paa indtil hele 4 Uger.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse og til hurtig Vedtagelse. Det er klart, at hvis Lovforslaget skal vedtages, maa det være meget hurtigt, ellers faar det ingen Betydning for den nuværende Flyttedag, og jeg vilde i allerhøjeste Grad beklage, hvis det ikke skulde ske.

Leerbeck: En Henlæggelse af Efteraarsflyttedagen til et noget senere Tidspunkt end det nuværende var allerede paa Tale forrige Aar, og Grunden dertil var den samme som i Aar, nemlig at opnaa, at Bygninger, som er paabegyndte tidligere paa Aaret, kunde blive færdige til Indflytning i November. Sagen har nu været forelagt Købstadforeningen, som har udtalt sig for at henlægge Flyttedagene til Maj og Novem-